

هفتادوسومین دوره جشنواره ونیز (که در سال ۲۰۱۶ برگزار شد) ردیابی کرد. در آن سال، فیلم موزیکال دبمین شزل به نام «لا لاند» فیلم افتتاحیه جشنواره ونیز بود و در نهایت جایزه بهترین بازیگر زن هم برای بازی در این فیلم به اما استون رسید. همچنین جایزه بزرگ هیئت داوران در آن سال به فیلم «حیوانات شب‌گرد» (تام فورد) رسید. در انتهای سال، هر دو فیلم به آثاری موفق در فصل جوایز تبدیل شدند. «لا لاند» نامزد چهارده جایزه اسکار شد و شش جایزه را هم در رشته‌های بهترین کارگردانی، بهترین بازیگر نقش اول زن، بهترین فیلمبرداری، بهترین موسیقی متن، بهترین ترانه و بهترین طراحی صحنه دریافت کرد. «حیوانات شب‌گرد» تا آن اندازه موفق نبود و در مراسم اسکار تنها یک نامزدی (در رشته بهترین بازیگر نقش مکمل مرد برای مایکل شنون) کسب کرد اما نامزدی‌های زیادی در جوایز معتبر دیگر همچون بفتا، انجمن کارگردانان آمریکا و گلدن گلوب به دست آورد.

در هفتادوچهارمین دوره جشنواره ونیز شیر طلای بهترین فیلم به «شکل آب» (گی‌رمو دل تورو) رسید؛ فیلمی که در نهایت مهم‌ترین جوایز سال از جمله اسکار بهترین فیلم و کارگردان را کسب کرد. جایزه بهترین فیلمنامه را هم مارتین مک‌دونای برای «سه بیلبرود خارج از ایننگ، میزوری» کسب کرد (جایزه‌ای که امسال هم به مک‌دونای رسید). این فیلم هم با دو جایزه اسکار و چهار نامزدی دیگر در این جوایز (در کنار موفقیت‌های فراوان دیگری در جوایز معتبر) از موفق‌ترین فیلم‌های سال بود. شیر طلای بهترین فیلم هفتادوپنجمین

هدف از برگزاری جشنواره‌های سینمایی چیست؟ به نظر می‌رسد نمی‌توان در یک کلمه به این پرسش پاسخ داد. اما چیزی که می‌توان با قطعیت بیان کرد این است که نفس جایزه گرفتن از جشنواره‌ها به خودی خود اهمیت چندانی (مگر در این سطح که یک نفر بابت دریافت جایزه به خود ببالد) ندارد. نکته مهم‌تر، تأثیراتی است که موفقیت در جشنواره‌ها بر آینده افراد و فیلم‌ها می‌گذارد. این تأثیرات می‌تواند مادی باشد (مثلاً دریافت یک جایزه مهم می‌تواند فروش فیلم را در بازارهای جهانی بالا ببرد، دستمزد یک سینماگر را افزایش دهد یا یافتن سرمایه‌گذار برای ساخت فیلم‌های بعدی یک فیلمساز را ساده‌تر کند) یا معنوی (در یافتن جوایز اصلی جشنواره‌های بزرگی همچون کن و ونیز می‌تواند نام یک فیلم را در تاریخ سینما ماندگار کند). از این جنبه که به مسیر حرکت جشنواره فیلم ونیز نگاه کنیم، احساس می‌کنیم که جنس اهمیت و اثرگذاری این جشنواره در سال‌های اخیر و با تحولات تدریجی در رویکردش، در حال تغییر است.

به نظر می‌رسد که جشنواره ونیز در سال‌های اخیر روی خوش‌تری به سینمای آمریکا (نه فقط سینمای مستقل آمریکا بلکه، در مواردی، فیلم‌های جریان اصلی سینمای این کشور) نشان می‌دهد. این، وجه ممیزه جشنواره ونیز از نمونه‌های دیگری همچون جشنواره کن و جشنواره برلین محسوب می‌شود. مروری بر مسیر طی شده توسط جشنواره ونیز در سال‌های اخیر می‌تواند این تغییر را شفاف‌تر کند. شاید بتوان شروع این تغییرات را از

